

Verslag paddentrek/bescherming in het Langeveld over 1990

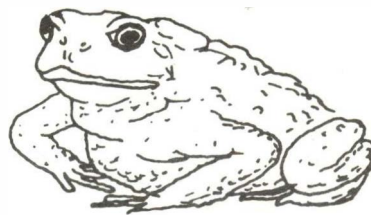
Willem Baalbergen

Evenals de voorgaande jaren hebben de overstekende padden, met name op de Kapelleboslaan en de Vogelwaardreef, in 1990 weer onze aandacht gehad. Gaarne willen wij hierbij dan ook weer verslag doen van de activiteiten op dit gebied. Aangezien het zich laat aanzien dat er in 1991 een andere werkwijze zal worden gevolgd is het misschien goed nog even de historie in te duiken.

Nadat in de zestiger jaren brede en doorgaande wegen in het Langeveld zijn aangelegd, bleken overstekende padden, op de voorjaartrek van het duin naar de polder, massaal te worden doodgereden. Dit gebeuren is door een Leidse bioloog, Bas van Leeuwen, in 1974 onder aandacht van het gemeentebestuur van Noordwijk gebracht. Vergezeld van de vraag om hier ook iets aan te gaan doen.

Burgemeester en Wethouders van Noordwijk hebben hierna onze Vereniging gevraagd hierin mee te denken en zo mogelijk ook mee te werken. Uiteindelijk heeft dit geleid tot een proef met afzettingen en vangemmers. Gezien het feit dat dit niet het gewenste resultaat opleverde is later gekozen voor een gedeeltelijke afzetting van de weg gecombineerd met het plaatselijk oprapen en overzetten van de dieren. Tot en met 1990 is met dit systeem gewerkt. Een van de nadelen was echter dat toch nog veel beesten werden doodgereden en een ander ook niet zonder gevaar voor de overzetters was. Om die reden is gezocht naar een andere oplossing, namelijk het aanbrengen van afasteringen met een aantal tunnels onder de weg. Door verschillende omstandigheden is de proef die hiermee genomen zou worden niet doorgegaan. Het ligt in de lijn der verwachtingen dat vanaf 1991 zal worden gewerkt met een systeem van een grondiger afzetting met slagbomen.

Terugblikkend zou je kunnen zeggen dat de in de loop der jaren ondernomen activiteiten niet geheel zonder succes zijn geweest. Er zijn onder meer grote aantallen dieren overgezet terwijl ook de afzettingen goede resul-

taten te zien gaven. In elk geval kan worden geconstateerd dat de populatie padden in stand blijft. Een resultaat dat zonder de beschermende maatregelen waarschijnlijk niet was bereikt. Hiermede is ook onze doelstelling geformuleerd (het instandhouden van de populatie). Het zal niet mogelijk zijn om te voorkomen dat geen enkel dier meer wordt doodgereden. Voordat de overzetresultaten van 1990 worden genoemd rest ons nog de groep van meer dan 20 vrijwilligers te bedanken voor hun inzet. In een goede samenwerking met gemeentewerken en politie waren zij, over een periode van tenminste 6 weken, wekelijks een avond in touw. Soms met gevaar voor eigen leven en zonder dat er over autokosten werd gesproken.

Met de controle op overstekende padden zou in 1990 aanvankelijk op 24 februari worden gestart. Door het zachte weer echter begon de trek, evenals in 1990 enkele weken eerder. Tot en met 13 april is gepatrouilleerd waarbij op een zestal avonden de weg is afgesloten. Op de avonden dat niet is afgesloten zijn tussen de twee- en drieduizend dieren overgezet. Daarbij is geconstateerd dat toch nog veel padden werden doodgereden. Gemiddeld was dat 1/3 deel van het aantal dieren dat werd overgezet. Naast padden zijn een klein aantal Groene Kikkers en Rugstreeppadden overgezet terwijl tevens enkele kleine Watersalamanders op de weg werden aangetroffen.

Waterhoentjes

Jelle van Dijk

Om een grote groep Brandganzen te kunnen zien, zul je een tochtje naar Friesland of het Deltagebied moeten maken. Voor het zien van een Grauwe Pijlstormvogel kun je dicht bij huis blijven, maar zonder een goede kijker en enig doorzettingsvermogen om ook bij storm de zee af te turen, wordt het zien van deze soort toch een moeilijke zaak. Het is duidelijk dat veel vogels zich niet zo maar laten bekijken. Wat maakt het Waterhoentje het ons dan toch gemakkelijk! Voor deze vogel is een

wandeling of een stukje fietsen al genoeg en een verrekijker heb je niet eens nodig.

Waterhoentjes zijn vrijwel altijd in de buurt van water te vinden. Dat zijn in de zomer altijd kleine en smalle wateren zoals sloten en vijvers. Vooral plaatsen waar veel oever- en waterplanten groeien, zijn populair. Als het water zo breed is dat er golfslag kan ontstaan, verliest deze plaats zijn aantrekkelijkheid voor Waterhoentjes. Waterhoentjes zijn namelijk geen beste zwemmers. Ze moeten het doen met drie zeer lange tenen. Zwemvliezen als bij eenden of lobben als bij Meerkoet en Fu-